

תפ (באר שבע) 37074-06-24 - מדינת ישראל נ' אור חסין

ת"פ (באר-שבע) 37074-06-24 - מדינת ישראל נ' אור חסין/שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 37074-06-24

מדינת ישראל

נגד

אור חסין

ע"י ב"כ עו"ד לירון אלקסלסי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[19.10.2025]

כבוד השופט איתן אמנו

גזר דין

- הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום המתוקן, המייחס לו עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 3.6.2023 בשעה 07:30, במסיבה בכפר הנוקדים (להלן: "המקום"), החזיק הנאשם בכיסיו ותחתוניו בסמים מסוכנים כדלקמן: KETAMINE במשקל של 3 גרם נטו, MDMA במשקל של 2 גרם נטו, m-METHYLMETHCATHIONE במשקל של 0.4 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית, ומבלי שניתן לו היתר לכך.
- ביום 21.11.2024 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע ויישלח לקבלת תסקיר והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח. לבקשת ההגנה תיבחן שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם בדין, תוך שהמאשימה איננה מתחייבת להמלצת שירות המבחן. תסקירי שירות המבחן:
- מתסקיר שירות המבחן מיום 6.5.2025 עולה כי הנאשם רווק בן 26, בזוגיות, מתגורר עם שותפים בעיר תל-אביב. בעל 12 שנות לימוד, ללא זכאות לתעודת בגרות, בעל שירות צבאי מלא. הנאשם סטודנט לעיצוב גרפי במכללת 'שנקר', ומזה כשנה עובד כטבח במסעדה.
- הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בהתייחסו לשימוש בסמים, הנאשם תאר כי לפני כשלוש שנים עבר להתגורר בתל אביב, שם החל להשתמש בסמים מסוג קטמין וסמי מסיבות. לדבריו, מאז מעצרו בגין העבירה נשוא תיק זה, הפסיק לחלוטין השימוש בסמים ושלל נזקקות בתחום ההתמכרויות. בדיקת שתן שמסר נמצאה נקיה משרידי סם.

6. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בוחן באופן ביקורתי את מעשה העבירה, מכיר בפסול שבמעשיו ומבטא רצון לניהול אורח חיים יצרני ומקדם, ללא מעורבות בפלילים, תוך שהוסיף כי התרחק מהסביבה החברתית ועסוק בעבודתו ולימודיו.
7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם צעיר, אשר תפקד באופן מסתגל למסגרות שונות בחייו, כאשר הרקע לביצוע העבירה הינו רצון לחוש שייכות לקבוצת השווים לאחר שעבר להתגורר בתל אביב, ולא מתוך הפנמה של דפוסי התנהגות עברייניים. כן התרשמותם מלקיחת אחריות, הכרה בפסול למעשיו, והיות ההליך גורם הרתעה משמעותי להישנות התנהגות עוברת חוק.
8. באשר לשאלת ביטול ההרשעה, עולה כי הנאשם לא הציג אישורים המעידים על פגיעה אפשרית בתעסוקה או בתחומים אחרים כתוצאה מהרשעתו בדין, ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה להורות על ביטול ההרשעה בדין. לאור האמור, המלצתם להטלת מאסר מותנה וקנס.
9. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 30.9.25, עולה כי בדיקה שביצע ביום 8.9.25 יצאה חיובית לשימוש בסם מסוג קנבואידים. ביחס לתוצאות הבדיקה, לדבריי הנאשם מדובר בטעות שכן לא צרך סמים מאז חודש 11/2023, ומאז שנפתח כנגדו התיק בחר לנהל אורח חיים תקין, לכן תואמה לנאשם בדיקה נוספת ליום 29.9.25 אשר העידה על ניקיון מסמים.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לזהות הנזקים שנגרמו לו בעקבות ביצוע העבירה, וכי כיום הוא מתנגד לשימוש בסמים והתרחק מהחברה אשר נוהגת לצרוך סמים. שירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית, תוך התרשמותם מאורח חייו היצרני של הנאשם, וחשיבות שמירה על שגרת עבודתו אשר מהווה נדבך חשוב בשיקומו, ועל כן שבו על המלצתם להטלת מאסר מותנה וקנס.
- חוות דעת הממונה על עבודות השירות
10. מחוות דעת שהתקבלה ביום 3.7.2025 עולה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות השירות, במגבלות.
- טענות הצדדים:
11. המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ונסיבותיו של הנאשם, תוך שהפנתה לכך שהנאשם החזיק בזמן מסיבה במקומות שונים בגופו (בכיסיו ותחתוניו) שלושה סוגי סמים שונים ובמשקלים שונים, תוך שהדגישה כי מדובר בסמים קשים, וקיימים נזקים כלכליים וחברתיים רבים, מקום בו ניתן להפיק עשרות מנות סמים למשתמש הקצה. כן הפנתה לכך שניסיון החיים מלמד כי מי שמחזיק על גופו במקום ציבורי סוגים שונים של סמים, אינו לצריכה עצמית בלבד.

12. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה למתחם הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, תוך שהפנתה בעניין זה לת"פ 44503-01-23, ולפסיקה במקרים נוספים שם נקבעו מתחמים שנעים בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים.
13. כן הפנתה לכך שהנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. כן הפנתה לעולה מתסקיר שירות המבחן שבעיקרו חיובי, לרצון אשר מביע הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, וכן להמלצתו של שירות המבחן לענישה שיקומית בדמות מאסר מותנה וקנס. עם זאת, ב"כ המאשימה חלקה על המלצת שירות המבחן וטענה כי אין מקום לסטייה כה בוטה ממתחם העונש ההולם, סטייה אשר שמורה למקרים בהם הנאשמים עובדים כברת דרך טיפולית ואין די בבדיקת שתי אחת אשר נמצאה נקייה משרידי סם והכרה ראשונית בפסול שבמעשה. בנסיבות אלו, ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, עתרה למקמו בתחתית המתחם, לצד ענישה נלווית.
14. ב"כ הנאשם, חלקה על המתחם אליו עתרה המאשימה, וביקשה לאבחן את ת"פ 44503-01-23 אליו הפנה ב"כ המאשימה, שם דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד גם בעבירות סמים, בגינם ריצה אף מאסרים בפועל, ובאותו מקרה נקבע מתחם הנע בין 8 ל-16 חודשים. כן ביקשה לאבחן את הפסיקה הנוספת אליה הפנתה המאשימה שכן דובר בנסיבות שונות, וטענה כי על המתחם להיות נמוך יותר.
15. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם שירת שירות צבאי מלא אשר כלל גם שירות בקבע, ואין חולק כי הנאשם סטה מן הדרך בגיל צעיר, אך הדבר נבע מהרצון לחוש פעם ראשונה כחלק מקבוצת השווים ולא ממניע עברייני, כאשר בעת ביצוע העבירה הנאשם היה בן 24, תחת השפעה סביבת וטענה כי הנאשם שימש כ'שעיר לעזאזל' של חבריו והשימוש עצמו נבע על מנת להרגיש שייכות לקבוצה, נוכח ילדות לא פשוטה וחרמות שעבר הנאשם. כן טענה כי גם חבריו החזיקו סמים ולא ברור מדוע כנגדם לא הוגש כתב אישום, וטענה בעניין זה לאכיפה בררנית. טענה כי אין שום אינדיקציה לסחר במקרה דנן, וכי ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע. כן הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר סועד את אחיו בן ה-28 (אשר חולה במניה דפרסיה), וטענה כי בניגוד לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, מדבור במקרה דנן במעידה חד פעמית. בנסיבות אלו עתרה למתחם הנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.
16. ביחס לטענת המאשימה כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי, טענה כי הנאשם מכיר בפסול שבמעשיו, הפנתה לכך שהנאשם גייס כוחות כבירים וערך מאמצים גדולים להיגמל מהסם, והצליח לעשות כן, כראייה לכך הפנתה לבדיקת שתי אחת אשר מסר ונמצאה נקייה. כן הפנתה לכך שמאז העבירה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות למעשיו והביע צער וחרטה, התרחק מחברה שולית ומתמיד במישורי חייו, בעבודתו ובלימודיו, מתחזק זוגיות ולכן קשה לומר כי מדובר באדם שעולה בעניינו צורך טיפולי. טענה כי שירות המבחן התרשם מלקיחת האחריות המלאה ומקיומו של אורח חיים יצרני, תוך שביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן לענישה צופה פני עתיד תוך סטייה ממתחם העונש. בנוסף הפנתה לפסיקה שבהם בתי המשפט הורו על ביטול ההרשעה גם בעבירת סחר, וטענה כי איננה עותרת לביטול ההרשעה בעניינו של הנאשם אף שהינה סבורה כי המקרה הנ"ל מתאים לכך. הדגישה כי הנאשם לומד עיצוב, בכוונתו להיות אדריכל, ועלול להיגרם לנאשם נזק קונקרטי בהתאם לענישה שתוטל. הפנתה לכך שחבריו של הנאשם נפצעו במסיבת הנובה, והנאשם לא גויס למילואים בגלל התיק, וכי פוטנציאל השיקום בעניינו של הנאשם גבוה.

17. הנאשם, בדבריו לעונש טען כי עלה על דרך הישר, הוא עובד מזה כשנתיים וחצי כטבח, וכי עשה קורס בצבא. שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם בדין
18. במקרה דנן, ההגנה עתרה לבחינת ביטול הרשעתו של הנאשם על ידי שירות המבחן, כאשר שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם בדין בהעדר ראיות המצביעות על פגיעה באפשרויות תעסוקתו של הנאשם. במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, חזרה בה ב"כ הנאשם מהטענה לביטול ההרשעה. לפיכך, בית המשפט לא מצא לדון בטענה.
- דיון והכרעה
19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), המוסדר תחת הוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. משהצדדים לא הגיעו להסדר עונשי, שומה על בית המשפט לערוך איזון ולהביא בחשבון את מכלול השיקולים שנקבעו בחוק ובפסיקה בעת קביעת מתחם העונש ההולם.
20. יש לציין כי, העיקרון שמנחה את בית המשפט בעת קביעת מתחם העונש (בהתאם להוראות סעיף 40ב לחוק העונשין) הינו הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות אותו מקרה ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.
21. הנאשם שבפניו הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.
22. הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - הינם הגנה ושמירה על ביטחון הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים הנגרמים בשל שימוש בסמים, פגיעה בשלמות ובריאות הגוף של הציבור, והאפשרות להידרדרות לעבירות רכוש אלימות על מנת להשיג את הסמים.
23. בע"פ 2000/06 מדינת ישראל נ' ויצמן (20.7.2006) נקבע כי:
- "...המאבק בסמים צריך להיות מכוון גם נגד השימוש בסמים קלים ופגיעתם של אלה ביחידים ובחוסנה של החברה כולה אין להמעיט. העובדה שסמים אלו הפכו אולי נפוצים גם בקרב מי שהעבריינות אינה להם דרך חיים ובעיקר בקרב צעירים אינה צריכה להביא להתייחסות מקלה עם אלה המבקשים לעשות רווח מנפוצות השימוש בסמים אלה...".

24. העבירה בה הורשע הנאשם חמורה. בית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מחמירה ביחס לעברייני סמים, בין השאר, בע"פ 9482/09 ביטון נגד מדינת ישראל (27.4.2011): "...אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכול את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים."
25. מפנה גם לדבריו של כבוד השופט עמית בע"פ 3172/13 סואעד נגד מדינת ישראל (7.1.2014): "...על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות [...] אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם ואם אוסיף דברים, אהיה כמכניס תבן לעפריים. המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."
26. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן של עבירות הסמים וכן את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וזאת בפרט לנוכח קלות ביצוע עבירות מסוג זה.
27. הפסיקה אשר דנה ועמדה על חומרתה של עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, קבעה זה מכבר כי החזקת סמים בכמות גדולה ושאינה לצריכה עצמית הינה עבירה תאומה לעבירת הסחר בסמים. הפוטנציאל הטמון בה הוא הפצת הסם לאחרים, בין בתמורה ושלא בתמורה. כך פני הדברים כאשר עסקין בהחזקת סמים בכמות גדולה מהכמות המוגדרת ככמות שנועדה לצריכה עצמית. אפנה בעניין זה לע"פ 1345/08 ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל (18.5.2009), שם נקבע כך:
- "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪ [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

28. בת"פ (מחוזי-באר שבע) 43372-07-23 מדינת ישראל נ' אזולאי (נבו, 14.3.24) - בית המשפט המחוזי סקר בהרחבה השפעותיו וחומרתו של השימוש בסם METHYLMETHCATHIONE-ממתוך שהפנה לדברים שנכתבו בנוגע לסוג הסם באתר הרשות לביטחון קהילתי: "... קתינונים סינטטיים משווקים כתחליפים זולים לחומרים מעוררים אחרים, כדוגמת אמפטמינים וקוקאין. [...] יכולים לגרום להשפעות הבאות: פרנויה - חוסר אמון קיצוני ולא הגיוני באחרים; הזיות - תחושות ומראות הנראים אמיתיים אך אינם אמיתיים; דחף מיני מוגבר; התקפי חרדה; מצב בלבולי חריף - התרגשות קיצונית והתנהגות תוקפנית. הרעלה כתוצאה משימוש בקתינונים סינטטיים הביאה בעבר למוות. [...] סינטטיים יכולים להיות ממכרים...". כמו כן, בית המשפט המחוזי הפנה לחוות דעת מומחה שהתקבלה בתיק אחר, ת"פ 21127-02-21 מדינת ישראל נ' בן חמו, אשר התקבלה כחוות מהימנה אשר מציגה מידע אודות טיב הסם והשפעותיו "השפעות MMC דומות להשפעות סמים כגון MDMA, אקסטזי וסמים ממריצים אחרים, ולעיתים משמש כתחליף לסמי מועדונים ידועים כגון אקסטזי וקוקאין... במנעד שבין אלו המכונים סמים קלים" כדוגמת קנביס, לבין אלו המכונים "סמים קשים" כדוגמת קוקאין MMC - נמצא קרוב יותר ל"סמים הקשים" כדוגמת קוקאין". יצוין כי עומד ותלוי ע"פ 2572/24.
29. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הוענק משקל לאופן החזקת הסמים על גופו של הנאשם ובאיזורים מוסתרים ומוצנעים, שהנאשם החזיק בכיסיו ותחתוניו בשלושה סוגי סמים מסוכנים, ובמשקלים שונים. הוענק משקל לכך שמדובר בסוגים שונים של סמים, אשר הנאשם החזיק במסיבה - במקום הומה אדם, ומכך הרי שלא ניתן לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק הטמון במעשיו של הנאשם והנזק הנובע מצריכת סמים לציבור המשתמשים וכפועל יוצא מכך לציבור הרחב ואף על הנזק הפוטנציאלי העלול להיגרם מעבירות מסוג זה. לצד זאת, הוענק משקל לכך שמעובדות כתב האישום לא עולה כי הסם היה מחולק ולא נתפס לצידו ציוד הנועד לצורך הפצה כגון שקיות חלוקה ומשקל אלקטרוני.
30. לאור מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, ובהינתן סוגי הסמים והחזקתם במקום הומה אדם, ולאור פוטנציאל הנזק סבורני כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.
31. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, נזכיר כי הענישה היא אינדיבידואלית ויש לבחון כל מקרה לגופו, כאשר בעבירות אלו מדיניות הענישה הנוהגת נעה בין מספר חודשי מאסר ולעיתים אף יותר, לבין מאסרים ממושכים בפועל, וזאת בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, סוג הסם משקלו, נסיבות החזקת הסם, ומידת האשם.
32. בעפ"ג 32337-12-16 פרץ נ' מדינת ישראל (1.2.2017) - ציין בית המשפט המחוזי בבאר שבע: "המחזיק בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית, צפוי בד"כ למאסר והחריג הוא שבית המשפט ימנע משליחתו למאסר לריצוי בפועל בכלא ממש...".
- יברע"פ 3262/19 קינן מסעוד נ' מדינת ישראל (16.5.2019) אושר מתחם ענישה שבין 10 ל-30 חודשי מאסר בנסיבות של החזקה שלא לצריכה עצמית של כ-300 גרם קנביס, החזקת 83 גרם קוקאין ו-262 בולי LSD-2 גרם MDMA. שם הסתפק בית המשפט המחוזי ב-5 חודשי מאסר בפועל.

יברע"פ 1353/17 רון ששון נ' מדינת ישראל (12.4.2018) נדון עניינו של נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש, במשקל 2.4 גרם לצריכה עצמית. בית משפט השלום השית על הנאשם 14 ימי מאסר, הפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה בחופף, קנס התחייבות ופסילה מותנית. כאשר הערעור ובקשת רשות הערעור נדחו. יברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.15) אישר בית המשפט העליון מתחם עונש הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית שעניינה החזקת חשיש במשקל כולל של כ- 400 גרם בבית מגוריו של המערער.

יבת"פ 10265-03-21 מדינת ישראל נ' איתמר נתנאל חודיידה (24.3.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת סם לצריכה עצמית, כאשר בביתו של הנאשם נמצאו 2 שקיות, האחת הכילה 3 כדורים של סם מסוכן MDMA והשנייה 12 כדורים מאותו הסם. בנסיבות אלו מקרה, בית המשפט בחר לאמץ את המלצת שירות המבחן לאי הרשעה, לאור העדפת שיקולי שיקום הנאשם, תוך שנקבע כי הדרישה להוכחת נזק ממשי בנסיבות הייחודיות של אותו מקרה מופחתת, ונתן דעתו לעולה מהמלצת שירות המבחן כי הנאשם צריך את הסמים השתתפות במסיבות טבע לצורך תחושת פורקן ומשבר שחווה לאור מחלת הסרטן של אשתו, ובשים לב להיעדר עברו הפלילי, ואורח חייו הנורמטיבי, והיותו בעל יציבות תעסוקתית, בית המשפט הורה על ביטול הרשעת הנאשם לצד ענישה שיקומית בדמות של"צ.

יבע 60/17 התובע הצבאי הראשי נ' טוראי תומר סגל (24.5.2018), בית הדין לערעורים צבאים קבע כי בהתאם למדיניות הענישה ובשים לב לסוג הסם וטיבו - MDMA אין מנוס מלהחמיר בעונשו של המשיב" ומשלא נמצא מתאים לריצוי עונשו בעבודת שירות שם הוטלו 75 ימי מאסר לצד פסילת רישיונות נהיגה בפועל למשך שנתיים. יברע"פ 1473/18 אוחיון נ' מדינת ישראל (נבו, 22.4.2018) הנאשם החזיק בבית, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.688 גרם, וכן יחידת סם קוקאין במשקל 0.4185 גרם. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים, והשית על הנאשם מאסר מותנה לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את מתחם העונש כנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, אך מצא לחרוג ממתחם הענישה והשית חודשיים מאסר בעבודות שירות, לאור נסיבותיו של הנאשם. בקשת רשות הערעור נדחתה. [ראו בהתאמות הנדרשות לאור כך שבעניין אוחיון המדובר בסם מסוג קוקאין, ובעניינו מדובר בכמות גדולה יותר, אך של סמים מסוכנים מסוג אחר - קטמין ו-MDMA].

יבע"פ 747/14 לוי נגד מדינת ישראל (נבו, 11.2.2014) הנאשם הורשע לאחר צירוף תיק נוסף, בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הרואין במשקל של כ-5 גרם נטו מחולק ל-6 אריזות, ובגין החזקת 0.095 גרם קוקאין, הסמים נתפסו מוסלקים על גופו של הנאשם. נקבע מתחם של 8-18 חודשים, והנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש ובקשת רשעות ערעור נדחו. יצוין כי הנאשם מוקם ברף התחתון של המתחם נוכח שיקולי שיקום. יבע"פ 8510/22 דיאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.12.22) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, אשר הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל 4.9098 גרם, מחולק ל-21 יחידות ברכבו (מוסלק מתחת לבלם היד). נקבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

ית"פ (שלום באר-שבע) 23668-12-22 מדינת ישראל נ' חביב (לא פורסם, 5.2.2023) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מסוג מתיל-מת'-קאתינון במשקל של 1.75 גרם, וכן בהחזקת 9 גרם מאותו סם בביתו, לצד כסף מזומן. נקבע מתחם עונש הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, טען כי הסמים הוחזקו בתקופה משברית בחייו ולטענתו לא עסק בהפצת הסם, הושתו 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ייצוין כי בית המשפט ער לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, כאשר ברע"פ 2986/21 מדובר בנאשם אשר החזיק ברכבו 11 גרם של סם מסוג הרואין, מחולק ל-14 מנות, שם עמד בית המשפט העליון על הצורך בהשתת ענישה מרתיעה לשם הרתעת מבצעי העבירות בתקווה כי הדבר יסייע בקטיעת מערך הפצת הסמים וצמצום התופעה, אך בהחלט ניתן לאבחן מקרה זה מעניינו, שכן הנאשם החזיק כמות גדולה פי שניים מהנאשם שפניי ומדובר בסם אשר היה מחולק למנות. כמו כן, ביחס לת"פ 44503-01-23 הרי שמדובר בנאשם החזיק סם מסוכן מסוג מתיל-מת'-קטונין, במשקל של 4.2 גרם בעודו בתא המעוכבים בתחנת המשטרה, נקבע מתחם הנע בין 8 ל-16 ובית המשפט השית על הנאשם 9 חודש מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, זאת תוך שימת הלב לעברו הפלילי של הנאשם הוכלל 27 הרשעות קודמות בין היתר בעבירות סמים. מחד מדובר סה"כ בכמות דומה של סם שהוחזק שלא לצריכה עצמית, עם זאת, מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, בעוד הנאשם שבפניי שהינו נעדר עבר פלילי, אם כי החזיק 3 סוגי סמים שונים.

33. יש לציין כי אכן ניתן למצוא בפסיקה מקרים דומים בהם הוטלו עונשים מחמירים, ובמקרים מסוימים אף עונשים מקלים, ובנסיבות המקרה דנא, לאור סוגי הסמים ומשקלם, העובדה כי לא נתפס לצד הסמים ציוד כגון משקל אלקטרוני/שקיות חלוקה, ובשים לב למשקלם של הסמים, בין היתר נוכח העולה מתסקיר שירות המבחן, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה והנזק הרב הטמון בה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

הענישה בתוך גדר המתחם ואפשרות הסטייה מ'שיקולי שיקום
34. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, במסגרת מתחם הענישה שנקבע לעיל, שומה על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ויש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
א. הוענק משקל לגילו של הנאשם יליד 1999, להודאתו בכתב האישום המתוקן ולקיחת אחריות מלאה תוך הכרה בפסול שבמעשיו כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, כמו גם להיותו נעדר עבר פלילי.
ב. לקולת הנאשם הוענק משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מדברי באת כוחו, ולשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, להיותו סטודנט לעיצוב גרפי, לשאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם כעולה מתסקיר שירות המבחן, ולתפקודו החיובי במישור התעסוקתי וכעולה מהמסמך שצורף ממעסיקו נ/1.

ג. כמו כן, הוענק משקל לעולה מתסקיר שירות המבחן אודות תפקודו החיובי של הנאשם במסגרות שונות בחייו, והתרשמותם כי הנאשם אינו אוחז בדפוסים עבריינים וכי ברקע למעשה עמד רצונו של הנאשם לחוש שייכות לחברה עימה התרועע, אם כי עולה כי הנאשם מדווח כי התרחק מהסביבה החברתית, תוך שעורך מאמצים לניהול אורח חיים יצרני ומקדם.

ד. כמו כן, הוענק משקל לכך שבדיקת שותן אשר ביצע הנאשם במסגרת שירות המבחן, נמצאה נקייה משרידי סם. ה. לחומרת הנאשם, יש לקחת בחשבון את הצורך בהכללת שיקולי הרתעת הרבים, בהינתן קביעת בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין כי על בתי המשפט לתת יד למאבק למיגור תופעת השימוש בסמים המסוכנים באמצעות ענישה מרתיעה.

ו. ביחס לטענת ב"כ הנאשם לאכיפה בדרנית, הרי שלא הוצגו כל ראיות לתמיכה בטענה וזו לא הוכחה.

ז. בית המשפט ער לעתירת ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה שיקומית צופה פני עתיד, אם כי בפסיקה נקבע כי על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי (ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל).

ח. במקרה דנן, צודקת המאשימה כי לכאורה הנאשם לא עבר הליך טיפולי - במסגרת שירות המבחן, עם זאת עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי התרשמותם כי העבירה בוצעה על רקע רצון לחוש שייכות לקבוצות השווים, לאחר שעבר להתגורר בתל אביב, ולא מתוך הפנמה של דפוסי התנהגות עבריינים, תוך שהנאשם, לדבריו בפני שירות המבחן, הפסיק לחלוטין שימוש בסמים ושלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות - כאשר בדיקת השתן שמסר העידה על ניקיון לסמים. כמו כן, שירות המבחן התרשם מלקיחת האחריות למעשיו, להכרתו בפסול במעשיו, למאמציו לשוב ולנהל אורח חיים יצרני ומקדם, תוך התרשמותם כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי משמעותי להישנות עבירות בעתיד.

ט. לצד זאת, הרי שצודקת גם באת כוח הנאשם כי אורח החיים היצרני שמגלה הנאשם לצד תפקודו המיטב, מעיד על תהליך שעובר הנאשם, אם כי יש לזכור כי הנאשם בעצמו מאשר כי לפני כשלוש שנים החל להשתמש בסמים מסוג קטמין וסמי מסיבות, אך הפסיק השימוש לחלוטין בעקבות ההליך דנן. עם זאת, הרי שאין די באמור בכדי להעיד על 'שיקום ממשי', כאשר לצד זאת מחו"ד הממונה עולה נתון אשר סותר את דבריו של הנאשם בפניו שירות המבחן ביחס להפסקת השימוש בסמים על ידו, אך בשים לב למכלול הנתונים, לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה (24) התרשמות שירות המבחן מהעדר דפוסים עבריינים, וניהול אורח חיים יצרני ותפקודי, הרי שבית המשפט סבור כי יש בכך בכדי להעיד על תהליך שעובר הנאשם ומדובר בהליך בעל פוטנציאל גבוה.

י. בהקשר זה, אפנה לע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.22) (להלן: "עניין פלוני") ביחס לקביעה כי הפעלת סעיף 40ד' לחוק העונשין, צריכה להיעשות במשורה, תוך שבית המשפט העליון הפנה לחלק מהשיקולים שיש לקחת בחשבון לצורך הכרעה בשאלת האם אכן מדובר בהליך שיקום ממשי:

"...סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים, בבחינת יוצא מן הכלל, כאשר סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת (ראו:ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל [...]) עוד נקבע בפסיקה, כי על מנת להעריך את סיכויי השיקום יש לשקול, בין היתר, את "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה "ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל [...]) לצד זאת, הובהר כי "התקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם [...]) ואכן, חרף חשיבותו של אינטרס השיקום - לנאשם עצמו, לסביבתו הקרובה ולחברה כולה - שיקול זה אינו עומד לבדו ויש לראות בעת גזירת העונש את המכלול..."

יא. כמו כן, אפנה לעפ"ג 59078-05-22 נהרי נ' מדינת ישראל (14.9.22) הנאשם הורשע בעבירות של גניבה, התפרצות למגורים והחזקת מכשירי פריצה, בכך שהתפרץ בשעת לילה לבית כנסת דרך פתח שיצר, פרץ לכספת ונטל כסף. באותו מקרה התביעה עתרה למתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 18, נקבע מתחם הנע בין 6-16, ובשים לב לגילו הצעיר, העדר עבר פלילי, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה ונסיבות נוספות, בית המשפט השלום מצא לחרוג ממתחם הענישה והשית 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי מצא לילך לקראת המערער, והמיר את עונש המאסר בפועל בשעות של"צ, וזאת לאור נתוני האישים, בקובעו: "בית המשפט קמא אכן נתן את דעתו לנתונים אלה ובעטיים הוא הקל בדינו של המערער, אולם בנסיבות בכללותן נראה לנו שיש מקום לצעוד עוד צעד אחד לעבר המערער, גם אם לפנינו משורת הדין, על מנת למנוע זעזוע במרקם העדין של תפקודו האישי והמשפחתי ולאפשר את שיקומו לטווח הארוך. יוער כי מבחינה מהותית, שירות לתועלת הציבור בהיקף של מאות שעות, דומה במרכיבים מסוימים שלו לביצוע עבודת שירות לתקופה קצרה". [יוער כי בעניין נהרי שלעיל מדובר בעבירות שונות, אך בהחלט ניתן להקיש ממקרה זה לעניינו, בשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואי הסתבכות הנאשם בפלילים, לצד אורח החיים היצרני והתפקודי שמגלה הנאשם].

35. בנסיבות אלו, בין סיכויי שיקומו של הנאשם למול גורמי הסיכון כאשר התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון נמוכה, ובהינתן עברו הנקי של הנאשם, ואי הסתבכות בפלילים, שמירתו על יציבות תעסוקתית, היותו סטודנט, לצד הסיכון הנמוך להישנות התנהגות עוברת חוק כעולה מתסקיר שירות המבחן, לצד נסיבותיו האישיות כעולה מדברי באת כוחו כמפורט בהרחבה לעיל ובמכלול השיקולים שלעיל, זאת למול כך שבפני שירות המבחן מסר כי מאז אירוע העבירה לא צרך סמים אך מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 3.7.2025 דיווח כי בעבר עישון קנביס "ומדי פעם הלוצינגנים במסיבות, לאחרונה לדבריו לפני כשנה" - הרי שבית המשפט מתקשה לקבוע כי מדובר במי אשר סטה באופן חד פעמי, שכן הנאשם מאשר בעצמו כי לאחרונה לפני כשנה עשה שימוש בסמים. בנסיבות אלו, סבורני כי לא ניתן להורות על סטייה ממתחם הענישה. בנסיבות אלו, ולאור שילוב הנתונים שפורטו לעיל, ומתוך תקווה כי הנאשם ימשיך בתפקודו הנורמטיבי ולא ישוב להסתבך בפלילים, הרי שמצאתי למקומו בחלקו התחתון של המתחם לצד ענישה צופה פני עתיד.

סוף דבר,

36. לאור האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם ובכפוף לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות על פי מועד עדכני שיוגש ביחידת עבודות השירות ביחידת ברקאי, שלוחת מרכז, ברחוב אברבנאל 49, תל אביב, ויבצע את עבודות השירות במקום עליו יורה הממונה ובהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו. הנאשם מזהר כי ככל שלא יבצע את עבודות השירות, בהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו, או ככל שלא יתייצב לריצוי העבודות כולן או חלקן, מוסמך הממונה על עבודות השירות להפקיע בהחלטה מנהלית את עבודות השירות באופן בו הנאשם ירצה את יתרת עונשו מאחורי סורג ובריח, במאסר של ממש, בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ב. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים.

ד. חודשיים פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, שלא לעבור העבירה בה הורשע משך שנתיים מהיום. ה. קנס בסך 7,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2026 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם הפעלת המאסר חלף הקנס. את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון: *****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ו. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור העבירה בה הורשע למשך שנתיים מהיום.

ניתן צו להשמדת הסמים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות אשר יגיש תאריך עדכני למועד התייצבות הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום, לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.